

Sygn. akt I C 279/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr.sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2019 r. w P.

sprawy z powództwa (...)Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.

przeciwko S. N.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanej S. N. na rzecz powoda (...)Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G. kwotę 21 447,13 zł (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta czterdzieści siedem złotych 13/100), w tym kwotę 774,79 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia ogłoszenia orzeczenia, przy czym zasądzoną należność 21 447,13 zł rozkłada na 24 (dwadzieścia cztery) raty miesięczne, dwadzieścia trzy raty w kwocie po 893,64 zł (osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote 64/100) oraz jedna rata w kwocie 893,41 zł (osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote 41/100), płatne do dnia 10- go każdego miesiąca, poczynając od miesiąca po którym nastąpi uprawomocnienie orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Zasądza od pozwanego S. N. na rzecz powoda (...)Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G. kwotę 4 651 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 279/19

UZASADNIENIE

(...)Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. w dniu 4 lutego 2019 roku wytoczył powództwo przeciwko S. N. o zapłatę kwoty 20 672,34 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 12 kwietnia 2018 roku pozwana zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki o numerze (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu udzielonej pożyczki, pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. Ponieważ pozwana nie dokonywała spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 25 października 2018 roku kwota stała się wymagalna. W dniu 20 kwietnia 2018 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej

mu względem pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Powód zawiadomił pozwaną o nabyciu przedmiotowej wierzytelności i wezwał ją do dobrowolnej spłaty zadłużenia, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozew należność składa się:

- 9 764,66 zł – niespłacony kapitał pożyczki,
- 1 185,73 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy do dnia sporządzenia pozwu w niniejszej sprawie,
- 9 721,95 – pozostała do spłaty opłata przygotowawcza i opłata administracyjna, naliczone zgodnie z warunkami umowy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 13 lutego 2019 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana S. N. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu przyznała, że łączyła ją z wierzycielem pierwotnym przedmiotowa umowa pożyczki oraz, że posiada z tego tytułu zadłużenie wobec powoda w wysokości dochodzonej pozewem. Wskazała, że w związku z koniecznością sprawowania opieki nad dzieckiem i przejściem na urlop wychowawczy, utraciła wynagrodzenie za pracę. Nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty przedmiotowego zadłużenia. Wpadła w spiralę długów. Przedmiotową pożyczkę zaciągnęła celem spłaty wcześniejszych zobowiązań finansowych. Dodała, że ma na utrzymaniu troje dzieci w wieku 16, 8 i 2 lata, w tym dwie córki z orzeczoną niepełnosprawnością, które wymagają rehabilitacji ruchowej, a starsza dodatkowo psychoterapii i leczenia psychiatrycznego ze względu na stwierdzoną depresję spowodowaną znęcaniem się nad nią przez rówieśników. Córka leczona była w Szpitalu (...) w O., następnie korzystała z prywatnej psychoterapii, również w O., co generowało wysokie koszty dojazdów. Obecnie córka jest pod opieką psychiatry i psychologa w P.. Wizyty odbywają się dwa razy w miesiącu. Pozwana wskazała, że na co miesięczny dochód jej rodziny składa się: wynagrodzenie za pracę jej męża, w wysokości najniższej krajowej, 1500 złotych z tytułu świadczenia wychowawczego 500+ oraz świadczenia rodzinne wypłacane przez opiekę społeczną. Z uwagi na powyższe okoliczności pozwana wniosła o rozłożenie na raty zasądzonej na rzecz powoda należności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12 kwietnia 2018 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a S. N. została zawarta za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość umowa pożyczki ratalnej numer (...), w ramach której S. N. przyznana została kwota 21 615,91 złotych, z której potrącony został całkowity koszt pożyczki, w tym: odsetki naliczone za cały okres obowiązywania umowy w kwocie 1 616,91 złotych i prowizja w kwocie 9 999,72 złotych, a wypłacona została kwota 10 000 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, S. N. zobowiązała się do spłaty pożyczki w 36 miesięcznych ratach w kwocie po 600,45 złotych, płatnych do 12-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od 12 maja 2018 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki wraz z harmonogramem spłat oraz tabelą opłat i prowizji k. 16-27)

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej 20 kwietnia 2018 roku, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przysługującą jej względem S. N. wierzytelność, wynikającą z umowy pożyczki ratalnej numer (...) z 12 kwietnia 2018 roku, przelała na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.. S. N. została zawiadomiona o zmianie wierzyciela.

(okoliczności bezsporne, dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 10)

Pismem z 13 sierpnia 2018 roku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. wezwał S. N. do dobrowolnej zapłaty zaległych rat pożyczki w łącznej wysokości 1 824,43 złotych w terminie nie później niż do 23 sierpnia 2018 roku, pod rygorem wypowiedzenia umowy i postawienia całego zobowiązania w stan natychmiastowej wykonalności.

Zakreślony w powyższym piśmie termin upłynął bezskutecznie. W związku z tym (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. pismem z 10 września 2018 roku wypowiedział S. N. umowę pożyczki numer (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, wskazując, że łączne zadłużenie wynosi 19 760,48 złotych.

Zobowiązanie stało się wymagalne z dniem 25 października 2018 roku

(okoliczności bezsporne, dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 12-13; wypowiedzenie umowy pożyczki k. 14-15)

Z tytułu umowy pożyczki numer (...) z dnia 12 kwietnia 2018 roku do spłaty przez S. N. pozostaje kwota 20 672,34 złotych, w tym:

- 9 764,66 zł – niespłacony kapitał pożyczki,

- 1 185,73 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy do dnia sporządzenia pozwu w niniejszej sprawie,

- 9 721,95 – pozostała do spłaty opłata przygotowawcza i opłata administracyjna, naliczone zgodnie z warunkami umowy.

(okoliczność bezsporna)

S. N. prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z mężem M. N.. Na utrzymaniu mają troje dzieci w wieku 17, 8 i 2 lat, w tym dwoje z orzeczoną niepełnosprawnością, które wymagają rehabilitacji ruchowej. Z powodu konieczności zapewnienia opieki niepełnosprawnym dzieciom, S. N. przebywa na urlopie wychowawczym. Jej mąż z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga co miesiąc dochód w wysokości najniższej krajowej. S. N. pobiera następujące świadczenia: zasiłek rodzinny w wysokości 343 złotych, dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w kwocie 400 złotych, dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego w kwocie 110 złotych, zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności dla dziecka w kwocie 184,42 złotych oraz świadczenie wychowawcze 500+ w łącznej kwocie 1 500 złotych.

(dowód: zeznanie podatkowe za 2018 rok k. 52-58; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 59-60; decyzje z MGOPS k. 61-62; zaświadczenie z MGOPS k. 63)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem wierzyciela pierwotnego było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez pożyczkodawcę pożyczki było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana ostatecznie nie kwestionowała, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powoda umowy pożyczki, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Nie kwestionowała również, że do spłaty pozostała jej należność w wysokości

20 672,34 złotych. Wyjaśniła, że brak terminowej spłaty jest wynikiem trudnej sytuacji rodzinnej i finansowej. Podkreśliła jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanej, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanej została należycie przez powoda udokumentowana i ostatecznie nie była przez pozwaną kwestionowana.

W konsekwencji, na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. i umowy pożyczki z dnia 12 kwietnia 2018 roku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 20 672,34 złotych oraz kwotę 774,79 złotych tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty 20 672,34 złotych za okres od dnia 4 lutego 2019 roku (data wniesienia pozwu) do dnia orzekania w niniejszej sprawie to jest do dnia 28 czerwca 2019 roku – łącznie kwotę 21 447,13 złotych.

Na podstawie art. 320 k.p.c., zasądzoną należność Sąd rozłożył na 24 Zasadzoną należność Sąd na podstawie art. 320 k.p.c. rozłożył na 24 miesięczne raty, w tym 23 raty w wysokości po 893,64 złotych, zaś ostatnia rata w wysokości 893,41 złotych, płatnych do 10-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie (vide uchwała Sądu Najwyższego z 22 września 1970r., III PZP 11/70, Lex nr 1158).

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwana wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja rodzinna i majątkowa pozwanej, która wspólnie z mężem na utrzymaniu ma troje małoletnich dzieci, w tym dwoje z orzeczoną niepełnosprawnością, które wymagają rehabilitacji ruchowej. Mąż pozwanej osiąga dochód z tytułu wynagrodzenia za pracę w wysokości najniższej krajowej. Natomiast pozwana, z powodu konieczności zapewnienia opieki niepełnosprawnym dzieciom, zmuszona była przejść na bezpłatny urlop wychowawczy i pobiera wskazane wyżej świadczenia z MGOPS w P..

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądzzonego świadczenia byłaby dla pozwanej bardzo utrudniona i narażałaby ją i jej bliskich na niepowetowane szkody.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 1 034 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu. Łącznie 4 651 złotych.